

Олена Поліщук,

доктор філософських наук, професор,

(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

Катерина Котвицька

здобувач вищої освіти,

(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

КИЇВСЬКА ШКОЛА ДИЗАЙНУ ТА ЇЇ ВНЕСОК У РОЗВИТОК СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ДИЗАЙНУ: СПЕЦИФІКА І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Людині властиво хотіти чогось нового, цікавого та небанального, коли мова йде про одяг, предмети побуту, інтер'єр та ін. Адже кожна людина - це неповторний всесвіт, що має власні естетичні потреби, побутові проблеми, світогляд, цінності, уявлення про корисне чи потрібне. Сучасний дизайн дає змогу задовільнити такі людські прагнення, розробляючи насамперед малими партіями товари повсякденного споживання, забезпечуючи існування реклами як способу комунікації між виробниками та споживачами, впливаючи на моду у колірних рішеннях або формі різних предметів, з якими стикається теперішня людина щодня. Однак коли мова йде про розвиток українського дизайну, то його здобутки не настільки помітні за межами України.

Мета нашого дослідження є аналіз здобутків Київської школи дизайну та її внеску в розвиток вітчизняного дизайну.

Варто передусім вказати, що Київська школа дизайну представлена творчими здобутками викладачів та випускників деяких закладів вищої освіти і закладів професійної освіти Києва та Київщини. Потрібно насамперед згадати внесок Київського національного університету технологій та дизайну, яким здійснюється у наш час підготовка здобувачів вищої освіти за спеціальністю 022 Дизайн, в яку входить: дизайн одягу, графічний дизайн, дизайн середовища. Серед його найбільш ушлюблених випускників хочемо згадати, передусім, дизайнера одягу М. Вороніна, творчі здобутки якого відомі не лише в нашій країні, але і за кордоном. Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Івана Бойчука зараз теж готує майбутніх дизайнерів, а саме: дизайну середовища, графічних дизайнерів та промислових дизайнерів. Проте раніше тут готували фахівців середньої ланки із спеціальностей «художнє оформлення» і «художнє конструювання», коли цей навчальний заклад мав статус київського художньо-промислового технікуму (з 1962 року) [2, с. 28]. Треба вказати, що Київський національний університет культури і мистецтва не лише готує дизайнерів інтер'єру, ландшафту, але й графічних дизайнерів, дизайнерів одягу та взуття, а ще й моушн дизайнерів, дизайнерів реклами та імідж-стилістів. Проте це далеко не повний перелік закладів вищої освіти, в яких здійснюється підготовка майбутніх фахівців з дизайну в цього регіону.

Серед тих, що зараз ушлюблює Київську школу дизайну можна вказати проекти Поліни Дорошенко. Вона закінчила Національну академію образотворчого мистецтва й архітектури і працює графічною дизайнеркою. Співпрацюючи з Київським

видавництвом «Основи», вона здійснила цікавий дизайн-проект по ілюструванню драми-феєрії «Лісова пісня» Лесі Українки (ілюстрації за стилістикою нагадують дитячий малюнок, це ніби «грайливий» [1] сучасний формат). Але це не єдиний її проект, вона зробила низку розробок для книжкових видань. Зокрема це збірка поезій для дітей «Мишки в сирі» Тетяни Коробкової (видавництво «Laugus»), «Байки Федра» (видавництво «Основи»), «Маечка», «Що таке відпустка» та «Перше мереживо Стефанії» Юлії Лактіонової (видавництво «Nebo Booklab Publishing») та ін.

Таким чином, на сьогодні дана школа дизайну виступає потужним «гравцем» на ринку освітніх послуг, готуючи фахівців з дизайну для України й інших країн.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дорошенко Поліна. URL:<https://www.barabooka.com.ua/polina-doroshenko/>
2. Шумега С.С. Дизайн. Історія зародження дизайну. Історія дизайну меблів та інтер'єра. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 300 с.